

[Holger Larsen.]

(*Indenrigsministeren* [Kragh]. Det er ikke rigtigt, det er Usandhed!). Skal der være Tale om Forvirring, tror jeg, den højtærede Minister skal feje for sin egen Dør.

Der spørges om Begrundelsen for Forslaget.

Ja, Begrundelsen er Vinteren. Begrundelsen er frysende gamle og frysende Invalider.

Saa siger den højtærede Minister, at ved Invalideforsikringsloven er der sket dette, at en Del af Invalideforsikringen, som var Forsørgelse, er blevet svækket, for saa vidt Summen er gaaet ned. Ja vel, det har jeg ikke noget imod. Men kan man den ene Dag tage en Del af Forsørgelsen bort, kan man den anden Dag lægge et Beløb til. Det vil man se bestandig ud i Fremtiden, at den Del af Invalideforsikringen, som er Forsørgelse, kan glide op og ned. Nej, det, jeg har sagt, er, at den laa fast, da den var paa 800 Kr., da tænkte ingen paa at røre den. Men fra det Øjeblik man i Rigsdagen har vist, at man kan skære det Beløb ned, som ikke falder ind under Forsikringen, maa Rigsdagen ogsaa kunne hæve det igen. Det er dog ikke det, jeg nu stiller Forslag om, men da jeg ser, hvor elendigt de Mennesker har det, er det, jeg vil søge at komme dem til Hjælp gennem Brændselsloven.

Saa siger den højtærede Minister, at Sogneraadforeningerne ikke har givet Grunde for deres Afslag paa at foretage denne Undersøgelse, men, siger han, det er, fordi de ikke tror paa, at der er nogen Trang. Ja, det er denne letsindige Maade at tage det paa! Hvor ved Ministeren det? De kan tro, at der er megen Trang. Men det at søge Oplysninger derude er noget, der hører under Ministerens Felt, han behøver ikke at gaa igennem den Forening.

Den højtærede Minister siger, at det, det gælder om, er at se Realiteten i denne Sag ganske roligt. Ja, Realiteten er ikke, at Ministeren nu kommer til et Udvalg og faar Lejlighed til i en Maaned eller to at søge Oplysninger ude i Landet. Nej, Realiteten er: Brændsel til de gamle i Vinter, ikke i Maj eller Juni. Undersøgelse kan være udmærket, men ikke et Menneske i denne Sal tvivler om, at de gamle trænger til Brændsel. Derfor tror jeg, at den højtærede Minister, selv om han svæver aldrig saa meget i Udenværkerne, ikke vil blive misforstaaet: hans Ord her i Dag er et Afslag — jeg ved ikke, om jeg for Formanden tør bruge Ordet et brutalt Afslag. (*Formanden*: Nej!) Ja, jeg kan ikke gøre ved, at man naturligvis maa harmes, naar man ser de gamle blive behandlet paa den Maade.

Nu kan det ærede Medlem Hr. Holdgaard jo ogsaa se, hvorledes den højtærede Minister favnede ham og tog ham til Indtægt for sine Undersøgelser. Lad os bare undersøge Sagen, sagde den højtærede Minister til det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Ja, det koster jo ikke noget, men det giver heller ikke Brændsel til de gamle.

Ja, jeg kan ikke forlade denne Talerstol uden endnu en Gang at lægge ærede Medlemmer paa Sinde, at det, det drejer sig om, er Menneskelykke, Menneskelykke hos de gamle og Menneskelykke hos stakkels Mennesker, som kun har en Trediedel af deres Arbejdsevne. Jeg vilde have forsvøret, at et Forslag som dette ikke skulde kunne gaa igennem dette Ting.

Holdgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at det er jo i og for sig ikke mig, der forlanger Undersøgelse, men han ved lige saa godt som jeg, at baade Venstre og de Konservative har gjort det til en Betingelse for overhovedet at gaa med til at yde Brændsel, at man fik en Undersøgelse og fik konstateret ude fra Kommunerne, at der var Kommuner, som ikke havde tilstrækkelige Midler. Hvis man derfor vil opnaa noget for de gamle, maa man jo gaa ind paa de Vilkaar, der bydes. Det troede jeg dog, det ærede Medlem var klar over efter de Forhandlinger, der har fundet Sted ogsaa i det Udvalg, der er nedsat.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister har misforstaaet mig, idet han sagde, at han var enig med mig i, at paa Landet savnede de ikke Midler. Saa-dan har jeg ikke udtalt mig; Nej, jeg sagde, at jeg var ikke overbevist om, at alle Kommuner manglede Midler. Jeg vil dog nødig have mine Udtalelser forstaaet saadan — og saadan tror jeg heller ikke, de vil blive refereret —, at paa Landet er der ingen Trang, for jeg tror, at der i adskillige Landkommuner er Trang til en saadan udvidet Bemyndigelse. Det er altsaa enten mig, der har udtalt mig noget uforstaaeligt, eller Ministeren, der ikke har hørt rigtig efter; men det er ogsaa ligegyldigt, naar det nu bliver rettet.

Jeg vil gerne yderligere tilføje, at ogsaa jeg synes, at den Maade, den højtærede Minister tog dette Spørgsmaal paa, var lidt for morsom. Man kan jo sagtens gøre sig morsom, naar man har noget at varme sig ved selv, men Tiderne opfordrer ikke til Morsomheder.

Saa sagde den højtærede Minister med Hensyn til mit Spørgsmaal, om vi har